

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-1436/2022-28

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A i R J E Š E N J E

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu Ani Ćosić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Miroslava Dmejhalu, 52. Samostalnog bataljuna 16, Daruvar, OIB: 91246759764, kojeg zastupa punomoćnik Damir Bulatović, odvjetnik u Daruvaru, protiv tuženika, Raiffeisenbank Austria d.d., Zagreb, Magazinska 69, OIB: 53056966535, kojeg zastupa punomoćnik Marko Kallay, odvjetnik u OD Kallay&partneri d.o.o. u Zagrebu, radi utvrđenja i isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 7. svibnja 2026., u prisutnosti tužitelja osobno, punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, 28. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuju se ništetnima odredbe članka 2. i članka 7. Ugovora o kreditu broj 029 – 50 – 4017827 zaključenog 04. travnja 2007. između tužitelja Miroslava Dmejhalu, OIB: 91246759764 kao korisnika kredita i tuženika RAIFFEISENBANK AUSTRIA d.d., OIB: 53056966535 kao kreditora, koji je potvrđen 11. travnja 2007. kod javnog bilježnika Dubravke Grgurić-Rukavina iz Pakraca, Trg bana Jelačića 9 pod brojem OV-2733/2007, u dijelu u kojem je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja ugovorne obveze promjenjiva na temelju jednostrane odluke tuženika, kao i u dijelu u kojem je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak.

II. Nalaže se tuženiku, Raiffeisenbank Austria d.d., OIB: 53056966535, da tužitelju, Miroslavu Dmejhalu, OIB: 91246759764, isplati iznos od 1.854,85 eura (koji iznos je stekao primjenom ništetne odredbe o valutnoj klauzuli), zajedno sa zateznom kamatom kako slijedi:

- na iznos od 1,35 eura od 29. veljače 2008.,
- na iznos od 4,71 eura od 31. ožujka 2008.,
- na iznos od 0,12 eura od 1. srpnja 2008.,
- na iznos od 15,22 eura od 31. listopada 2008.,
- na iznos od 4,23 eura od 30. studenoga 2008.,
- na iznos od 18,20 eura od 31. prosinca 2008.,
- na iznos od 20,34 eura od 2. veljače 2009.,
- na iznos od 21,31 eura od 2. ožujka 2009.,

- na iznos od 18,93 eura od 31. ožujka 2009.,
- na iznos od 19,45 eura od 30. travnja 2009.,
- na iznos od 15,30 eura od 1. lipnja 2009.,
- na iznos od 12,24 eura od 30. lipnja 2009.,
- na iznos od 13,05 eura od 3. kolovoza 2009.,
- na iznos od 14,67 eura od 1. rujna 2009.,
- na iznos od 14,53 eura od 30. rujna 2009.,
- na iznos od 12,90 eura od 2. studenoga 2009.,
- na iznos od 15,95 eura od 1. prosinca 2009.,
- na iznos od 18,41 eura od 31. prosinca 2009.,
- na iznos od 21,89 eura od 1. veljače 2010.,
- na iznos od 21,09 eura od 25. ožujka 2010.,
- na iznos od 25,83 eura od 3. svibnja 2010.,
- na iznos od 24,93 eura od 4. svibnja 2010.,
- na iznos od 26,68 eura od 31. svibnja 2010.,
- na iznos od 41,83 eura od 2. kolovoza 2010.,
- na iznos od 38,71 eura od 2. kolovoza 2010.,
- na iznos od 48,24 eura od 1. rujna 2010.,
- na iznos od 44,94 eura od 30. rujna 2010.,
- na iznos od 39,65 eura od 3. studenoga 2010.,
- na iznos od 50,82 eura od 30. studenoga 2010.,
- na iznos od 65,03 eura od 31. prosinca 2010.,
- na iznos od 54,97 eura od 1. veljače 2011.,
- na iznos od 58,50 eura od 28. veljače 2011.,
- na iznos od 54,01 eura od 31. ožujka 2011.,
- na iznos od 54,82 eura od 2. svibnja 2011.,
- na iznos od 73,87 eura od 1. lipnja 2011.,
- na iznos od 75,72 eura od 30. lipnja 2011.,
- na iznos od 91,53 eura od 1. kolovoza 2011.,
- na iznos od 83,37 eura od 31. kolovoza 2011.,
- na iznos od 74,43 eura od 30. rujna 2011.,
- na iznos od 73,29 eura od 2. studenog 2011.,
- na iznos od 72,60 eura od 13. prosinca 2011.,
- na iznos od 76,85 eura od 20. siječnja 2012.,
- na iznos od 80,56 eura od 31. siječnja 2012.,
- na iznos od 81,06 eura od 26. ožujka 2012.,
- na iznos od 78,49 eura od 25. svibnja 2012.,
- na iznos od 80,23 eura od 25. svibnja 2012.,

po stopi koja se za razdoblje od dospijeća do 31. srpnja 2015. određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, te od 30. prosinca 2023. do isplate

po godišnjoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku 15 dana.

III. Odbija se prigovor radi prijetoj tužbenici kojim "potražuje iznos od 41,79 eura zajedno s pripadajućom zateznom kamatom koje teku na iznos od:

- 2,92 eura od dana 01.06.2007. godine pa do isplate,
- 4,31 eura od dana 01.07.2007. godine pa do isplate,
- 3,09 eura od dana 01.08.2007. godine pa do isplate,
- 2,07 eura od dana 01.09.2007. godine pa do isplate,
- 5,12 eura od dana 01.10.2007. godine pa do isplate,
- 5,50 eura od dana 01.11.2007. godine pa do isplate,
- 3,16 eura od dana 01.12.2007. godine pa do isplate,
- 4,19 eura od dana 01.01.2008. godine pa do isplate,
- 0,62 eura od dana 01.02.2008. godine pa do isplate,
- 0,35 eura od dana 01.05.2008. godine pa do isplate,
- 2,37 eura od dana 01.06.2008. godine pa do isplate,
- 3,54 eura od dana 01.08.2008. godine pa do isplate,
- 3,36 eura od dana 01.09.2008. godine pa do isplate,
- 1,19 eura od dana 01.10.2008. godine pa do isplate,

sve po kamatnoj stopi koja je za razdoblje od dospelosti do 31. prosinca 2007. propisana po čl. 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate (NN 72/02) po stopi od 15% godišnje, od 1. siječnja 2008. do 31. srpnja 2015. se određuje sukladno članku 29. stavak 2. Zakona o obveznim odnosima po eskontnoj stopi HNB-a a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena, od 1. kolovoza 2015. pa do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3% poena, od 1. siječnja 2023. po stopi koja se obračunava za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2024. po stopi koja se obračunava za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine." kao neosnovan.

r i j e š i o j e

I. Utvrđuje se da je tužba povučena za iznos od 453,25 eura zajedno sa zateznim kamatama (po osnovi ništetnih odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi), te za iznos od 0,26 eura.

II. Nalaže se tuženiku, Raiffeisenbank Austria d.d., OIB: 53056966535, nadoknaditi tužitelju, Miroslav Dmejhal, OIB: 91246759764, troškove parničnog

postupka u iznosu od 2.050,00 eura sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 28. svibnja 2026. pa do isplate, po godišnjoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

III. Odbija se zahtjev tuženika, Raiffeisenbank Austria d.d., OIB: 53056966535, za naknadu troška parničnog postupka kao neosnovan.

Obrazloženje

1.1. Tužitelj u tužbi od 14. ožujka 2022. navodi da je kao korisnik kredita sa tuženikom kao kreditorom 04. travnja 2007. zaključio Ugovor o kreditu broj 029–50-4017827 potvrđen kod javnog bilježnika Dubravke Grgurić-Rukavina iz Pakraca 11. travnja 2007. pod brojem OV-2733/2007 za iznos kredita od 17.300,00 CHF u protuvrijednosti u kunama po srednjem tečaju Banke za CHF važećem na dan korištenja kredita. Kredit je bio namjenski, za kupnju novog vozila CITROEN s obvezom vraćanja u 60 jednakih mjesečnih anuiteta s kamatom. Člankom 2. Ugovora o kreditu ugovorena je redovna kamata koja je promjenjiva sukladno odluci Banke o kreditiranju građana za kupnju vozila i koja je na dan sklapanja Ugovora iznosila 5,20%. Za vrijeme otplate kredita tuženik je svojim jednostranim odlukama mijenjao visinu ugovorene redovne kamate. Člankom 7. Ugovora o kreditu ugovoren je nadalje način otplate sukladno kojem se kredit otplaćuje u jednakim mjesečnim anuitetima u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju kreditora za CHF, važećem na dan dospijeća, a prema otplatnom planu koji će biti uručen korisniku kredita po isplati kredita s tim da anuiteti dospijevaju na naplatu zadnjeg dana u mjesecu. Radi osiguranja povrata kredita tužitelj je kao korisnik kredita kreditoru prenijela u vlasništvo vozilo koje je kupio iz sredstava odobrenog kredita, marka vozila CITROEN, tip vozila C4, model vozila SX 1,4. Tužitelj je kredit u cijelosti otplatio 30. travnja 2012. Tužitelj smatra kako su ugovorne odredbe o jednostrano promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli ništetne, a što je utvrđeno i u sudskim odlukama u postupku zaštite kolektivnih interesa potrošača koji je vođen pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod poslovnim brojem P-1401/2012. Tužitelj stoga predlaže donošenje presude kojom će se utvrditi ništetnim odredbe čl. 2. i 7. Ugovora o kreditu u dijelu u kojem je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja ugovorne obveze promjenjivana temelju jednostrane odluke tuženika, kao i u djelu u kojem je ugovorena valutna klauzula za koju je vezana glavnica švicarski franak (točka I.). te kojom će se naložiti tuženiku isplata iznosa od 2.308,37 eura po osnovi ništetnih ugovornih odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli sa zateznim kamatama na pojedinačno navedene iznose, te trošak postupka.

1.2. Podneskom od 29. ožujka 2022. tužitelj je povukao tužbeni zahtjev za isplatu u dijelu koji se odnosi na isplatu po osnovi ugovornih odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi te tužbeni zahtjev u odnosu na točku II. uredio na način da potražuje isplatu 1.855,11 eura za sa zateznim kamatama na pojedinačno navedene iznose.

1.3. Nakon provedenog financijskog vještačenja, podneskom od 14. siječnja 2026. tužitelj je u pogledu kondemnatornog dijela tužbenog zahtjeva izvršio specifikaciju sukladno nalazu i mišljenju vještaka na način da potražuje iznose kako je to navedeno u točki II. izreke ove presude.

2.1. Tuženik se u odgovoru na tužbu protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti, osporava osnov i visinu tužbenog zahtjeva, kao i sve navode iz tužbe, smatra da je pozivanje tužitelja na presude Visokog trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj PŽ-7129/2013 od 13. lipnja 2014. i PŽ-6632/2017 od 14. lipnja 2018. promašeno. Tuženik smatra da su ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli i promjenjivoj kamatnoj stopi tužitelju bile jasne, razumljive i lako uočljive, da se o svim navedenim odredbama pojedinačno pregovaralo, te da nisu suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokovale znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužitelja. Smatra kako je tužitelj bio upoznat ne samo s općim aktima tuženika, nego i sa svim uvjetima kredita. Tome u prilog govori i činjenica je predmetni ugovor o kreditu solemniziran od strane javnog bilježnika koji je temeljem članaka 57., 58. i 59. Zakona o javnom bilježništvu objasnio strankama smisao i posljedice pravnog posla te se uvjerio da njegov sadržaj odgovara pravoj volji stranaka. Ističe da je tuženik sa svoje strane poduzeo sve moguće mjere kako bi tužitelju prilikom pregovaranja o uvjetima kredita predočio sve relevantne informacije, pa tako i rizici povezani s valutnom klauzulom u CHF i promjenjivom kamatnom stopom. Nadalje, ističe prigovor zastare, te opreza radi osporava činjenične navode na kojima tužitelj temelji svoj zahtjev, a o kojima ovisi pravovremenost, dopuštenost i urednost tužbe te osporava legitimaciju stranaka. Podneskom od 6. svibnja 2022. tužitelj je naveo kako je suglasan sa povlačenjem dijela tužbenog zahtjeva ali potražuje naknadu troškova koji su neosnovano prouzročeni tuženiku. Nadalje, osporava status potrošača tužitelja te ističe prigovor radi prijeboja.

2.2. Nakon provedenog financijskog vještačenja tuženik je naveo kako nije suglasan sa nalazom i mišljenjem financijskog vještaka obrazlažući kako sačinjeni nalaz i mišljenje nema smisla, te je bespredmetan. Tuženik nadalje sukladno nalazu i mišljenju specificira prigovor radi prijeboja te potražuje iznos od 41,79 eura sa zateznim kamatama na pojedinačno navedene iznose.

2.3. Nakon što je tužitelj po provedenom financijskom vještačenju podneskom od 14. siječnja 2026. specificirao tužbeni zahtjev u pogledu kondemnatornog dijela uskladiвши ga sa utvrđenjima iz nalaza vještaka, tuženik je istaknuo kako je tužitelj smanjio tužbeni zahtjev odnosno djelomično povukao tužbeni zahtjev sa kojim povlačenjem je tuženik suglasan, ali potražuje trošak.

3. U tijeku postupka sud je pročitao dostavljenu dokumentaciju: Ugovor o kreditu (list 8-12 spisa), pregled promjena kamatne stope po kreditu (list 13 spisa), otplatni plan (list 14-17 spisa), prijepis knjigovodstvene kartice za razdoblje od 30. završnja 2007. do 5. ožujka 2021. (list 18-21 spisa), suglasnost od 11. travnja 2007. OV-2734/2007 (list 44-45 spisa), zadužnica poslovni broj OV-2735/2007 od 11. travnja 2007. (list 46-47 spisa), Zahtjev za kredit (list 48), informativnu ponudu (list 49 spisa), sudsku praksu (list 62-70 spisa, provedeno je financijsko vještačenje po Darki Prpiću iz DARFIN d.o.o. (list 95-101 spisa), te je saslušan tužitelj. Saslušanje svjedokinje

Marine Šimprak sud nije proveo obzirom je tuženik na pripremnom ročištu 3. rujna 2025. odustao od navedenog dokaza. Također sud nije koristio kao dokaz preliminarno vještačenje sačinjeno po RAŠIĆ računovodstvo i revizija d.o.o. obzirom je među strankama bila sporna visina.

4. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno kao i svih dokaza zajedno, te na temelju rezultata cjelokupnog postupka, a sukladno članku 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07.- Odluka USRH, 84/08., 96/08.-Odluka USRH,, 123/08., 57/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22.,114/22., 155/23. dalje: ZPP) ovaj sud smatra da je tužbeni zahtjev istaknut u tužbi u odnosu na utvrđenje ništetnosti te tužbeni zahtjev za isplatu istaknut podneskom od 14. siječnja 2026. osnovan.

5. Među strankama nije sporno, a što je utvrđeno i uvidom u Ugovor o kreditu da su tuženik kao kreditor i tužitelj kao korisnik kredita 4. travnja 2007. zaključili ugovor o kreditu u iznosu kunske protuvrijednosti 17.300,00 CHF po srednjem tečaju banke na dan korištenja kredita (čl. 1.), da je ugovorena redovna kamatna stopa od 5,20% godišnje koja je promjenjiva sukladno Odluci o kamatnim stopama kreditora (čl. 2. ugovora), da je ugovoreno da se kredit otplaćuje 60 mjeseca (čl. 4.), u jednakim mjesečnim anuitetima u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju kreditora za CHF važećem na dan dospeljeća, a prema otplatnom planu koji će biti uručen korisniku kredita po isplati kredita, a koji anuiteti dospijevaju na naplatu zadnjeg dana u mjesecu (čl. 7. Ugovora), da se kredit odobrava za kupnju novih vozila (čl. 6.). Nadalje, nesporno je da je tijekom otplate kredita početno ugovorena kamatna stopa mijenjana u više navrata, kao i da je u razdoblju otplate kredita tečaj švicarskog franka rastao.

6. Sporno je jesu li ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli kojom su iznos kredita i visina anuiteta vezani uz tečaj švicarskog franka i promjenjivu kamatnu stopu protivne pozitivnim propisima Republike Hrvatske, odnosno jesu li iste nepoštene i ništetne. Posljedično tome, sporno je ima li tužitelj pravo na povrat iznosa koje je tuženiku platio zbog promjene valutne klauzule i promjena tečaja CHF u odnosu na tečaj na dan isplate kredita. Sporno je također jesu li protekli zakonom propisani rokovi zastare, status potrošača tužitelja, visina tužbenog zahtjeva, tijekom zateznih kamata, zastara, legitimacija stranaka te osnovanost prigovora radi prijeboja.

7. U odnosu na tuženikovo osporavanje činjeničnih navoda tužbe na kojima tužitelj temelji svoj zahtjev ističe se kako sud ne nalazi da bi predmetna tužba bila nepravovremena, nedopuštena ili neuredna, slijedom čega se prigovor u tom pravcu ocjenjuje paušalnim i ničim potkrijepljenim.

8. Neosnovan je i prigovor nedostatka legitimacije stranaka jer iz dokumentacije u koju je izvršen uvid jasno proizlazi da je između istih zaključen predmetni ugovor o kreditu, koji je u cijelosti ispunjen te po osnovi kojeg tužitelj traži utvrđenje i isplatu.

9. Prvenstveno valja istaknuti kako je presudom Trgovačkog suda u Zagrebu posl. br. P-1401/12 od 4. srpnja 2013., koja je potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br. PŽ-6632/2017-10 od 14. lipnja 2018., u odnosu na koju je revizija odbijena odlukom Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl. br. Rev-

2221/2018-11 od 3. rujna 2019., utvrđeno da je tuženik povrijedio kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita sklapanjem ugovora o kreditu koristeći u njima nepoštene i ništetne ugovorne odredbe ugovaranjem valute uz koju je vezana glavnica švicarski franak sve suprotno odredbama čl. 81., čl. 82. i čl. 90. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" br. 96/03., dalje: ZZP) u razdoblju od 1. lipnja 2004. do 6. kolovoza 2007., a od 7. kolovoza 2007. do 31. prosinca 2008. suprotno odredbi čl. 96. i čl. 97. ZZP/07.

10. Isto tako, presudom Trgovačkog suda u Zagrebu posl. br. P-1401/12 od 4. srpnja 2013., koja je potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br. PŽ-7129/13 od 13. lipnja 2014., u odnosu na koju je revizija odbijena odlukom Vrhovnog suda Republike Hrvatske, posl. br. Revt-249/14 od 9. travnja 2015. utvrđeno je da je tuženik u razdoblju od 1. travnja 2005. do 31. prosinca 2008. povrijedio kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditima, koristeći u istima, ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju-ugovorima o kreditima, na način da je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze po ugovorima o kreditima promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom tuženika i drugim internim aktima banke, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja ugovora tuženik kao trgovac i korisnici kreditnih usluga kao potrošači nisu pojedinačno pregovarali i ugovorom utvrdili egzaktnne parametre i metodu izračuna tih parametara koji utječu na odluku tuženika o promjeni stope ugovorene kamate, a što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana utemeljenu na jednostranom povećanju kamatnih stopa, a sve na štetu potrošača.

11. Sukladno članku 502.c ZPP-a i članku 118. Zakona o zaštiti potrošača ovaj sud vezan je za utvrđenja iz navedenog postupka zaštite kolektivnih interesa potrošača, tj. vezan je za utvrđenje da je ništetna odredba tuženika o promjenjivoj stopi redovne kamate i odredba o valutnoj klauzuli.

12. Međutim, iz odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske broj:U-III-5458/2021 od 30. lipnja 2022. proizlazi da su u pojedinačnim potrošačkim sporovima banke ovlaštene tvrditi i dokazivati da su u postupku sklapanja pojedinačnog ugovora o kreditu ipak na drugi način dale odgovarajuće obavijesti potrošaču o naravi, rizicima i posljedicama osporenih ugovornih odredaba na određivanje njegove novčane obveze i da je potrošač, unatoč punoj obaviještenosti, svejedno pristao na sklapanje takvog ugovora, slijedom čega je u konkretnom slučaju tuženiku omogućeno dokazivanje te okolnosti, kao i utječe li ista na primjenjivost (direktni učinak) pravomoćnih presuda donesenih u kolektivnom sporu i na ocjenu poštenosti (ništetnosti) odredaba konkretnog ugovora.

13. U tom smislu saslušan je tužitelj čiji iskaz sud prihvaća kao neposredno uvjerljiv i iskren, a na koji iskaz stranke nisu imali primjedbi. U svom iskazu tužitelj je naveo da mu je predmetni kredit bio potreban za kupnju motornog vozila kojeg je koristio za osobne svrhe. U trenutku zaključenja ugovora, nije imao registriran obrt niti trgovačko društvo, te je bio umirovljenik. Ugovor je zaključen kod javnog bilježnika, a tužitelj nikada nije bio u banci, dok mu je ugovor uručio djelatnik auto kuće. Prilikom zaključenja ugovora, obzirom je imao nešto gotovine, tu gotovinu je dao te mu je u auto kući rečeno da je jedina mogućnost zaključenja ugovora u CHF u RBA banci.

Tužitelj je naveo kako otprilike zna što je valutna klauzula, ali prilikom zaključenja ugovora nitko mu nije objasnio što je ona, niti je upozoren na rizike koji su za nju vezani. Tužitelj je tražio ugovor u drugoj valuti, ali takva mogućnost u toj auto kući nije postojala. Prilikom zaključenja ugovora nije mu objašnjen mehanizam promjene kamatne stope, niti je mogao dobiti ugovor s fiksnom kamatnom stopom. Kod javnog bilježnika prilikom solemnizacije ugovora ugovor je samo potpisao.

14. U odnosu na navode tuženika kako je predmetni ugovor solemniziran po javnom bilježniku koji je objasnio strankama smisao i posljedice pravnog posla te utvrdio pravu volju stranaka valja reći kako su prema ocjeni suda takvi navodi neosnovani obzirom da time nije moguće utvrditi relevantne činjenice vezano za obaviještenost potrošača prije sklapanja konkretnog ugovora iz razloga što javni bilježnik prilikom solemnizacije ugovora o kreditu nema ni zakonske ovlasti ni potrebno stručno znanje da bi mogao potrošaču korisniku kredita objasniti parametre promjene kamatne stope ili rizike tečaja švicarskog franka.

15. S obzirom da tuženik nije predložio nikakve daljnje dokaze na okolnost pojedinačnog pregovaranja dok je odustao od saslušanja Marine Šimprak, a pored prihvaćenog iskaza tužitelja, sud je ocijenio da tuženik nije učinio vjerojatnim da bi u konkretnom slučaju postupio drugačije nego što je bilo predmetom dokazivanja i raspravljanja u postupku zaštite kolektivnih interesa potrošača odnosno da bi tužitelja u potpunosti obavijestio o naravi, rizicima i posljedicama spornih odredbi koje se odnose na valutnu klauzulu u CHF i promjenjivu kamatnu stopu.

16. U odnosu na svojstvo potrošača tužitelju treba istaknuti kako je čl. 3. st. 1. Zakon o zaštiti potrošača (Narodne novine broj 96/03; dalje: ZZP/03), propisano da je potrošač svaka fizička osoba koja sklapa pravni posao na tržištu u svrhe koje nisu namijenjene njegovom zanimanju niti njegovoj poslovnoj aktivnosti ili poduzetničkoj djelatnosti. U svom iskazu tužitelj je naveo kako mu je predmetni kredit bio potreban radi kupnje vozila kojeg je koristio za osobne potrebe. Iz sadržaja Ugovora o kreditu, koji je tužitelj zaključio kao fizička osoba, ne proizlazi bi kredit bio vezan za neku gospodarsku djelatnost, poslovne svrhe i sl., niti bilo koji drugi dokaz upućuje na takav zaključak, slijedom čega se pretpostavlja se da se radi o potrošačkom ugovoru. Vezano za status potrošača, potrebno je uputiti na iskaz tužitelja, kojeg sud prihvaća kao uvjerljiv, iskren i životan, a iz kojeg u bitnome proizlazi da u trenutku sklapanja nije imao registriran obrt ili trgovačko društvo, te je bio umirovljenik, dok eventualno korištenje vozila kupljenog iz sredstava kredita u obavljanja djelatnosti nije potkrijepljeno nikakvim dokazima.

17. Obzirom je za prosudbu svojstva potrošača mjerodavan kriteriji svrhe za koju je fizička osoba sklopila predmetni ugovor o kreditu (objektivni kriteriji), dok iz dokumentacije priložene spisu i iskaza tužitelja ne proizlazi da bi svrha kupnje vozila bila obavljanje poslovne djelatnosti ili da bi se predmetno vozilo koristilo za obavljanje djelatnosti, dok tuženik nije naveo niti jednu činjenicu koja bi dovela u sumnju svojstvo potrošača tužitelja, sud je primjenom pravila o teretu dokazivanja (čl. 221.a ZZP-a) zaključio da je predmetni ugovor potrošački ugovor, a tužitelj potrošač. Osim toga, bitno je uzeti u obzir i okolnost da je tužitelj, kao korisnik kredita i fizička osoba, u svakom slučaju u slabijem položaju u odnosu na tuženika, kao kreditora, pa je upravo na tuženiku teret dokaza da tužitelj eventualno ne bi bio prosječni potrošač

(tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske poslovni broj Rev 18/2018. od 26. svibnja 2020.), što tuženik tijekom postupka nije uspio dokazati.

18. Stoga kako sud smatra da su odredbe predmetnog Ugovora o kreditu ništave u dijelu u kojem je ugovorena promjenjiva kamatna stopa i valutna klauzula vezana za švicarski franak to se te odredbe među strankama ne mogu primijeniti i tuženik nema pravo na naplatu svog potraživanja na temelju takvih ugovornih odredbi. Nastavno na navedeno proizlazi da je tuženik u obvezi vratiti tužitelju onaj novčani iznos koji je primio i to u visini razlike između iznosa anuiteta koji su plaćeni primjenom tečaja CHF na dan plaćanja u odnosu na iznos anuiteta primjenom tečaja CHF na dan isplate kredita.

19. Slijedom navedenog, ovaj sud je prihvatio zahtjev tužitelja za utvrđenjem ništetnim odredbi predmetnog Ugovora o kreditu u dijelu koji se odnosi na promjenjivu kamatnu stopu i valutnu klauzulu, a ako je to navedeno u točki I. izreke ove presude.

20. Nadalje, po stavu ovoga suda neosnovan je prigovor zastare u odnosu na dio zahtjeva za utvrđenjem ništetnosti, budući da je člankom 328. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/05., 41/08., 125/11. i 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 155/23. dalje: ZOO-a) propisano da se pravo na isticanje ništetnosti ne gasi pa ne može zastarjeti zahtjev tužitelja kojim traži utvrđenje ništetnosti.

21. Radi utvrđenja visine tužbenog zahtjeva sud je proveo dokaz financijskim vještačenjem po vještaku Darki Prpiću iz DARFIN d.o.o. sa zadatkom da izračuna eventualno preplaćeni iznos kredita s osnove valutne klauzule, na mjesečnoj i ukupnoj osnovi te da iskaže datume svake pojedinačne uplate, ukoliko se tečaj CHF valute u trenutku realizacije kredita uzme kao važeći tečaj u cijelom utuženom razdoblju, kao i da izračuna negativne razlike i to za razdoblje kada je tečaj CHF valute bio niži u odnosu na onaj u trenutku realizacije kredita, a vještak je dužan eventualno preplaćene iznose iskazati u valuti EUR.

22. U nalazu i mišljenju od 17. prosinca 2025. vještaka je naveo da ukupna razlika s osnove valutne klauzule između anuiteta prema obračunu banke po srednjem tečaju kreditora važećem na dan valute u odnosu na anuitete prema obračunu banke po srednjem tečaju kreditora važećem na dan isplate kredita za sve anuitete za koje je nalazom utvrđen više plaćeni iznos iznosi 1.854,85 eura pri čemu su pojedini iznosi vidljivi tabeli pod točkom 1. zaključka (list 100 spisa), dok ukupna razlika s osnove valutne klauzule između anuiteta prema obračunu banke po srednjem tečaju kreditora važećem na dan valute u odnosu na anuitete prema obračunu banke po srednjem tečaju kreditora važećem na dan isplate kredita za sve anuitete za koje je nalazom utvrđen manje plaćeni iznos iznosi 41,79 eura pri čemu su pojedini iznosi vidljivi u tabeli pod točkom 2. zaključka (list 101 spisa).

23. Tužitelj nije imao primjedbi na nalaz i mišljenje vještaka, dok je tuženik prigovorio na izrađeni nalaz i mišljenje podneskom od 9. siječnja 2026. kako je to navedeno u točki 2.2 obrazloženja.

24. Ovaj sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještaka smatrajući da je isti izrađen stručno, jasno i obrazloženo te u skladu sa pravilima struke, te u skladu sa zadatkom vještačenja kako ga je odredio sud rješenjem od 17. rujna 2025. (list 92-93 spisa). Kako su po mišljenju ovoga suda prigovori tuženika pravne naravi o kojima je ovaj sud dao svoju ocjenu u prethodnom dijelu obrazloženja, takvi prigovori ne dovode u sumnju vjerodostojnost nalaza i mišljenja, jer je vještak nalaz i mišljenje izradio u skladu sa zadatkom suda.

25. Slijedom navedenog, a kako je tužitelji svoj tužbeni zahtjev u dijelu kojim potražuje isplatu precizirao podneskom od 14. siječnja 2026. sukladno utvrđenjima iz nalaza i mišljenja vještaka, a koji ovaj sud u cijelosti prihvaća, to je zahtjev tužitelja prihvaćen u cijelosti temeljem odredbe čl. 323. st. 1. i čl. 1111. st. 1. ZOO. Na svaki preplaćeni mjesečni iznos tužitelju pripadaju zakonske zatezne sukladno čl. 1115. ZOO-a i to od dana kada su izvršene pojedine uplate jer se tuženik ima smatrati nepoštenim stjecateljem, a koji datumi uplata su razvidni iz nalaza i mišljenja vještaka.

26. Odluka o visini stope zatezne kamate dosuđena je sukladno čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/05., 41/08., 125/11. i 78/15.), od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. sukladno čl. 3. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 78/15.), od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. sukladno čl. 2. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 114/2022), te od 30. prosinca 2023. pa nadalje sukladno čl. 1. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 155/23.) te odredbi čl. 29. st. 2. i 8. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 35/05, 41/08, 78/15, 114/22 i 156/22).

27. Nadalje, sud je ocijenio neosnovanim i prigovor zastare u odnosu na zahtjev za isplatom. Naime, podnošenjem kolektivne tužbe Trgovačkom sudu u Zagrebu u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača, a koji postupak je pokrenut podnošenjem tužbe dana 4. travnja 2012., došlo je do prekida zastare u smislu odredbe čl. 241. ZOO-a. Po pitanju zastare se izričito izjasnio Vrhovni sud u presudi Rev-2245/2017 od 20. ožujka 2018.. Prema shvaćanju Vrhovnog suda RH izraženom u toj odluci pokretanjem parničnog postupka za zaštitu kolektivnih interesa potrošača dolazi do prekida zastare na temelju čl. 241. ZOO te zastara individualnih restitucijskih zahtjeva počinje teći ispočetka tek od trenutka pravomoćnosti sudske odluke donesene u povodu te tužbe, dakle od 13. lipnja 2014. glede zahtjeva za povrat preplaćenih iznosa s osnova promjene kamatne stope jednostranom odlukom Banke, odnosno od 14. lipnja 2018. glede zahtjeva za povratom onog novčanog iznosa preplaćenog temeljem odredbe ugovora o kreditu kojom se glavnica kredita veže za valutu švicarski franak. Potraživanje iz ove parnice zastarijeva u općem zastarnom roku od 5 godina iz članka 225. ZOO-a.

28. Slijedom navedenog, prigovor zastare nije osnovan, jer se zastarni rok od 5 godina računa od 14. lipnja 2018. za potraživanje po osnovi valutne klauzule. Budući je tužba podnesena 14. ožujka 2022. to proizlazi da prigovor zastare nije osnovan u pogledu zahtjeva za isplatu po osnovi valutne klauzule.

29. U odnosu na tuženikov prigovor prijeboja za iznose (razlike) manje plaćenih anuiteta za razdoblje kada je tečaj CHF bio niži od tečaja u trenutku isplate kredita valja napomenuti da u konkretnom slučaju nema mjesta uračunavanju tzv. negativne razlike u konačan iznos. Naime, uz uvažavanje svega prethodno navedenog eventualnom promjenom tečaja na niže od onog koji je bio početan u svakom slučaju nije došlo do povrede interesa potrošača, pa kako tuženik niti ne ulazi u kategoriju potrošača, niti je narušena ravnoteža u ugovornom odnosu stranaka, u tom smislu tužitelj eventualnim plaćanjem manjeg anuiteta zbog tečaja nižeg od početnog nije ništa primio / stekao, to nema niti obveze vraćanja, slijedom čega nema tražbine tuženika prema tužitelju, a time ni prava istog da se navedene tzv. negativne razlike uračunaju. U tom pravcu se upućuje i na odluku C-140/22, SM, KM protiv mBank, Presuda Suda EU od 7. prosinca 2023. koja isključuje mogućnost umanjenja naknade koju potrošač zahtjeva za protuvrijednost kamata na glavnicu koje bi kreditna institucija primila da je ugovor ostao na snazi jer je protivno Direktivi 93/163, koje tumačenje je primjenjivo u slučaju eventualne tzv. negativne tečajne razlike. Također se ukazuje i na odluku Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 18. prosinca 2023. poslovni broj Rev-549/23. Slijedom iznesenog sud je tuženikov prigovor radi prebijanja ocijenio neosnovanim te je odlučeno kao u točki III. izreke presude.

30. Nadalje, podneskom od 29. ožujka 2022. tužitelj je povukao tužbeni zahtjev u odnosu na dio zahtjeva koji se odnosi na isplatu s osnove promjenjive kamatne stope na način da potražuje iznos od 1.855,11 eura umjesto dotadašnjih 2.308,37 eura. Također, podneskom od 14. siječnja 2026., nakon provedenog fikcijskog vještačenja tužitelj je uskladio zahtjev za isplatu te ujedno smanjio zahtjev na način da potražuje ukupni iznos od 1.854,85 eura umjesto dotadašnjih 1.855,11 eura. Sa navedenim povlačenjem tuženik se suglasio podnescima od 6. svibnja 2022. i 4. veljače 2026. te ujedno postavio i zahtjev za trošak. Obzirom se tuženik suglasio sa navedenim povlačenjima sud je temeljem čl. 193. stavak 1. ZPP-a odlučio kao u točki I. izreke rješenja.

31. Odluka o troškovima parničnog postupka donesena je temeljem odredbe čl. 155. st. 5. u vezi čl. 155. st. 1. i 2. ZPP-a obzirom da tužitelj nije uspio u sporu samo u neznatnom dijelu svog zahtjeva, a zbog tog dijela nisu nastali posebni troškovi. Također, pri donošenju odluke o troškovima postupka sud je kao vrijednost predmeta spora uzeo u obzir dio konačno postavljenog kondemnatornog tužbenog zahtjeva (1.854,85 eura).

32. U odnosu na zahtjev tuženika za naknadu troška postupka vezano za povlačenje dijela tužbenog zahtjeva u odnosu na isplatu, sud je isti ocijenio neosnovanim obzirom da takvim postupanjem tužitelja za tuženika nisu nastali nikakvi posebni troškovi.

33. Slijedom navedenog, tužitelju su priznati troškovi zastupanja po punomoćniku sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj 138/23. dalje: Tarifa) i to: za sastav tužbe 100 bodova (Tbr. 7/1. Tarife), sastav podnesaka od 11. travnja 2023., 26. lipnja 2023., 14. siječnja 2026. i 16. veljače 2026. svaki u vrijednosti 100 bodova (Tbr. 8/1. Tarife), sastav podnesaka od 4. veljače 2026. vrijednosti 50 bodova (Tbr. 8/3. Tarife), zastupanja na ročištu 3. rujna 2025. u vrijednosti 50 bodova (Tbr. 9/2. Tarife), zastupanja na ročištu 7. svibnja

2025. u vrijednosti 100 bodova (Tbr. 9/1. Tarife). Ukupno je tužitelju priznato 700 bodova što uzimajući u obzir vrijednost jednog boda od 2,00 eura (Tbr. 54. Tarife) i 25% PDV-a (Tbr. 46 Tarife) iznosi 1.750,00 eura. Također, tužitelju je priznat trošak financijskog vještačenja u iznosu 300,00 eura. Slijedom navedenog, ukupno priznati trošak tužitelju iznosi 2.050,00 eura. Na dosuđeni trošak tužitelju su dosuđene zakonske zatezne kamate sukladno članku 151. stavak 3. ZPP-a i članku 29. stavak 1. i 2. ZOO-a tekuće od dana donošenja presude do isplate. Tužitelju nije priznat trošak sastava podneska od 16. lipnja 2023. kao ni materijalni trošak preliminarog vještačenja u iznosu od 165,00 eura obzirom je sud navedene troškove ocijenio nepotrebnim za ovaj postupak a preliminarno vještačenje nije korišteno kao dokaz u ovom postupku.

34. S obzirom da tužitelj nije uspio u sporu samo u neznatnom dijelu svog zahtjeva a zbog tog dijela nisu nastali posebni troškovi, to tuženiku ne pripada pravo na naknadu troškova slijedom čega je odlučeno kao u točki II. i III. izreke rješenja.

Zagreb, 28. svibnja 2026.

Sudac
Ana Ćosić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana, a koji rok se računa:

- od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu, bez obzira da li je na isto pristupila, odnosno
- od dana primitka prijepisa presude, ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje. Žalba se podnosi pisano, u četiri istovjetna primjerka, putem ovog suda Županijskom sudu.

DNA:

1. pun. tužitelja
2. pun. tuženika

Broj zapisa: **9-30888-ad904**

Kontrolni broj: **04253-c08aa-a240d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.